

Jan 20, 19 – 31 Dvojí zjevení vzkříšeného Ježíše v Jeruzalémě

Milé sestry, milí bratři,

nacházíme se přibližně v polovině velikonoční doby, která začíná Popeleční středou, pokračuje šesti postními nedělemi, vrcholí nedělí – Hodem Božím velikonočním, kdy oslavujeme Vzkříšení Páně a pokračuje ještě 50 dní po Velikonocích, kdy je vystřídána dobou svatodušní.

40 dní po Velikonocích se Ježíš zjevoval některým lidem. Proč jen některým? Protože takové bylo jeho – Boží rozhodnutí. Ukazoval se jen těm, kteří o něho za jeho života tady na zemi stáli, milovali ho, zajímali se o něho. A nyní, po jeho odchodu do nebeského království, potřebovali potěšit, povzbudit, rozfoukat jiskřičku naděje, která v jejich srdcích zůstávala (Ježíš je živý, i když ho nevidím) ve stálý zářící plamen.

Proto Ježíš přichází také za svými učedníky, kteří jsou ve strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi. Co tam asi učedníci dělali? Seděli..., byli potichu..., modlili se..., diskutovali o tom, co bylo a bude..., byli nervózní..., možná se i dohadovali..., možná si něco vyčítali...? Asi jim vůbec nebylo dobře. A najednou je mezi nimi Ježíš! Říká: „Pokoj vám.“ Jejich srdce a mysl zaplaví vlna radosti, uklidnění, síly. Jen Tomáš tam s nimi nebyl. Přišel o ten úžasný prožitek a nyní pochybuje.

A Ježíš přichází znovu. Kvůli Tomášovi. Záleží mu na něm. A tak, jako předtím učedníkům, i jemu ukazuje své rány.

I my někdy říkáme: „Kde je Ježíš? Kde je Bůh?“ Je tady s námi. Všechna trápení, nemoci, epidemie (nejen tu koronavirovou, co se teď dotýká i nás, ale i mnohé jiné, které byly a jsou po světě a my tady v Evropě o nich skoro ani nevíme, protože se nás nedotýkají), všechna strádání s námi nese. Jsou to rány také na jeho těle. My lidé se těch ran dotýkáme, snažíme se je zmírnit, vyčistit, ovázat. To je všechna naše vzájemná drobná pomoc, práce zdravotníků, vědců, techniků, dělníků, všech, kteří se snaží v určitém problému pomoci.

Náš Bůh je milující, laskavý, milosrdný, ale je také zraněný. Ten, kdo se nebojí některé rány dotknout, čistit a ovazovat, může spolu s učedníkem Tomášem opravdově vyznat o Kristu: „Můj Pán a můj Bůh.“

/Na 1. neděli po Velikonocích 19. 4. 2020 Dana Kalivodová/